

Η
ΗΓΕΜΟΝΙΑ
ΤΩΝ
ΛΥΚΩΝ

LEIGH BARDUGO

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Η ηγεμονία των λύκων**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: Rule of Wolves

Από τις Εκδόσεις Imprint, A part of Macmillan Publishing Group, Νέα Υόρκη 2021

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Leigh Bardugo

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Πηνελόπη Τριαδά

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Αναστασία Σακελλαρίου

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Leigh Bardugo

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΧΑΡΤΗ: Sveta Dorosheva

ΜΑΚΕΤΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Τζίνα Γεωργίου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Βάσω Βύρρα

© Leigh Bardugo, 2021

© Εικονογράφησης Εξωφύλλου: Leigh Bardugo, 2021

Grishaverse logo and Grishaverse monogram used on cover and spine with permission. ™ and © 2017 Leigh Bardugo. All rights reserved.

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2025

Πρώτη έκδοση: Ιούνιος 2025

ISBN 978-618-01-6126-7

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευσή του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε. | PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Από το 1979 | *Since 1979*

Έδρα: | Head Office:

Τατοίου 121, 144 52 Μεταμόρφωση | 121, Tatoiu Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Βιβλιοπωλείο: | Bookstore:

Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα | 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Τηλ.: 2102804800 | Tel.: 2102804800

e-mail: info@psychogios.gr

psychogios.gr

LEIGH BARDUGO

GRISHAVERSE

Η

ΗΓΕΜΟΝΙΑ

ΤΩΝ

ΛΥΚΩΝ

Μετάφραση: Πηνελόπη Τριαδά

*Στην ENTA, που με βοήθησε να βρω
τη θέση μου ανάμεσα στους λύκους*

ΟΙ ΓΚΡΪΣΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΑΦΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΚΟΡΠΟΡΑΛΚΙ

(ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΖΩΝΤΑΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ)

Καρδιοφροντιστές
Θεραπευτές

ΑΙΘΕΡΙΑΛΚΙ

(ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΚΛΗΤΕΥΤΩΝ)

Λαίλαπες
Πυρολάτρες
Κυρίαρχοι της Παλίρροιας

ΜΑΤΙΡΙΑΛΚΙ

(ΤΟ ΤΑΓΜΑ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΩΝ)

Ανθεκτικοί
Αλχημιστές

O ΔΑΙΜΟΝΑΣ
ΒΑΣΙΛΙΑΣ

Η ΜΑΚΙ ΚΙΡ ΤΑΜΠΑΝ, η ουρανογέννητη, ήταν βασίλισσα από μια μακριά σειρά βασιλισσών.

Και ήταν όλες ανόητες, σκέφτηκε, με τον σφυγμό της να επιταχύνεται καθώς διάβαζε την πρόσκληση που κρατούσε στο χέρι της. Αν δεν ήταν ανόητες, δε θα βρισκόμουν σε αυτή τη δύσκολη θέση τώρα.

Το πρόσωπό της δεν αποκάλυπτε οργή. Τα λεία της μάγουλα δεν είχαν κοκκινίσει. Ήταν βασίλισσα και φερόταν αναλόγως – πλάτη στητή, σώμα σταθερό, έκφραση συγκρατημένη. Τα δάχτυλά της δεν έτρεμαν, αν και κάθε μυς στο σώμα της λαχταρούσε να κάνει το φίνο γράμμα κομματάκια.

Ο Βασιλιάς Νικολάι Λαντσόφ, Αρχιδούκας της Ούντοβα, μοναδικός μονάρχης του σπουδαίου έθνους της Ράβκα, και η Πριγκίπισσα Έρι Κιρ Ταμπάν, Κόρη του Ουρανού, η πιο Αιθέρια της Γραμμής των Ταμπάν, καλούν τη Μάκι Κιρ Ταμπάν σε μια γαμήλια γιορτή στο βασιλικό παρεκκλήσι της Ος Άλτα.

Ο γάμος θα λάμβανε χώρα σε έναν μήνα από τώρα. Αρκετός χρόνος για να πακετάρουν οι υπηρέτριες της Μάκι τις κατάλληλες τουαλέτες και τα κοσμήματα, για να συγκεντρώσουν τη βασιλική της ακολουθία και να ετοιμάσουν το σύνταγμα των Τά-

βγκαραντ, τους επίλεκτους στρατιώτες που φρουρούν την οικογένειά της από τότε που η πρώτη βασίλισσα Ταμπάν ανέβηκε στον θρόνο. Αφθονος χρόνος για να κάνει το ταξίδι μέσω ξηράς ή με ένα από τα καινούρια πολυτελή αερόπλοια που κατασκεύασαν οι μηχανικοί της.

Αφθονος χρόνος για να ξεκινήσει μια έξυπνη βασίλισσα έναν πόλεμο.

Τώρα, όμως, η Μάκι έπρεπε να υποκριθεί για τους υπουργούς που περιέμεναν μπροστά της στην αίθουσα του συμβουλίου. Η μητέρα της είχε πεθάνει πριν από μόλις έναν μήνα. Το στέμμα θα μπορούσε να είχε επιστρέψει στη γιαγιά της Μάκι, όμως η Λέιτι Κιρ Ταμπάν ήταν σχεδόν ογδόντα και είχε βαρεθεί τις σκοτούρες της διακυβέρνησης ενός έθνους. Το μόνο που ήθελε ήταν να κλαδεύει τις τριανταφυλλιές της και να περνάει τον χρόνο της με μια σειρά από πανέμορφους εραστές, κι έτσι είχε δώσει στη Μάκι την ευλογία της και είχε αποσυρθεί στην επαρχία. Η Μάκι είχε στεφθεί σε ελάχιστες μέρες μετά την κηδεία της μητέρας της. Η βασιλεία της ήταν καινούρια, όμως σκόπευε να εξασφαλίσει ότι θα ήταν πολύχρονη. Θα έφερνε μια εποχή ευημερίας και δύναμης για τον λαό της – και αυτό απαιτούσε τη στήριξη των βασιλικών υπουργών, που αυτή τη στιγμή την κοιτούσαν με το πρόσωπό τους γεμάτο προσδοκία.

«Δε βλέπω κάποιο προσωπικό μήνυμα από την Έρι», είπε, ακουμπώντας την πλάτη της πίσω στον θρόνο της. Ακούμπησε την πρόσκληση πάνω στην ποδιά της και επέτρεψε στο μέτωπό της να ζαρώσει. «Αυτό με ανησυχεί».

«Θα έπρεπε να χαιρόμαστε», είπε ο Υπουργός Νέι. Φορούσε το σκούρο πράσινο σακάκι με τα μπρούντζινα κουμπιά της τάξης των γραφειοκρατών – όπως όλοι οι υπουργοί, με μια καρφίτσα με τα δυο διασταυρούμενα κλειδιά των Σου στο πέτο τους. Έμοιαζαν με ένα δάσος από βλοσυρά δέντρα. «Αυτό δεν ήταν το αποτέλεσμα που ελπίζαμε; Ένας γάμος για να σφραγίσει μια συμμαχία ανάμεσα στα έθνη μας;»

Το αποτέλεσμα που ελπίζατε εσείς. Θα θέλατε να κρυβόμαστε σαν δειλοί πίσω από τα βουνά μας για πάντα.

«Ναι», είπε με ένα χαμόγελο. «Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο ρισκάραμε να στείλουμε την πολύτιμη Πριγκίπισσα Έρι σε μια τόσο άγρια γη. Όμως θα έπρεπε να μας είχε γράψει ένα ιδιόχειρο σημείωμα, να έχει δώσει ένα σημάδι ότι όλα είναι καλά».

Η Υπουργός Ζιχούν καθάρισε τον λαιμό της.

«Επουράνια Υψηλοτάτη, ίσως η Έρι να μην είναι χαρούμενη, αλλά να το έχει απλώς αποδεχτεί. Ποτέ δε θέλησε μια δημόσια ζωή, πόσο μάλλον μια ζωή μακριά από το μοναδικό σπίτι που γνώρισε ποτέ».

«Είμαστε Ταμπάν. Αυτό που θέλουμε είναι αυτό που χρειάζεται η χώρα μας».

Η υπουργός υποκλίθηκε με σεβασμό.

«Φυσικά, Μεγαλειοτάτη. Να γράψουμε την απάντησή σας;»

«Θα το κάνω εγώ η ίδια», είπε η βασίλισσα. «Ως ένδειξη σεβασμού. Καλύτερα να ξεκινήσουμε αυτή τη νέα συνεργασία σωστά».

«Πολύ καλά, Μεγαλειοτάτη», είπε ο Νέι, λες και η Μάκι είχε εκτελέσει εξαιρετικά μια υπόκληση.

Για κάποιον λόγο, η έγκριση του υπουργού εκνεύρισε τη Μάκι ακόμα περισσότερο από την αντίθεσή του.

Σηκώθηκε όρθια. Σαν ένας, οι υπουργοί έκαναν ένα βήμα πίσω, ακολουθώντας το πρωτόκολλο. Κατέβηκε από τον θρόνο της και οι Τάβγκαραντ φρουροί της άρχισαν να την ακολουθούν καθώς διέσχισε τον μακρύ διάδρομο που οδηγούσε στα διαμερίσματα της βασίλισσας. Η μεταξωτή ουρά του φορέματός της έβγαζε έναν ήχο σαν ξεφύσημα καθώς σερόνταν πάνω στο μαρμάρινο πάτωμα, το ίδιο ανήσυχη με έναν από τους συμβούλους της. Η Μάκι ήξερε ακριβώς πόσα σκαλιά χρειάζονταν για να φτάσει στα ιδιωτικά της διαμερίσματα από την αίθουσα του συμβουλίου. Είχε κάνει αυτή τη διαδρομή αμέτρητες φορές με τη μητέρα της, και πριν από εκείνη με τη γιαγιά της. Τώρα μετρούσε αντίστροφα –πενήντα έξι, πενήντα πέντε– προσπαθώντας να απαλλαγεί από τον εκνευρισμό της και να σκεφτεί καθαρά.

Διαισθάνθηκε τον Υπουργό Γέργουεϊ πίσω της, αν και ο ήχος από τις παντόφλες του καλυπτόταν από τον ρυθμικό βρόντο που

έκαναν οι μπότες των Τάβγκαραντ. Ήταν σαν να την ακολουθούσε ένα φάντασμα. Αν έλεγε στις φρουρούς της να του κόψουν τον λαιμό, θα το έκαναν χωρίς δισταγμό. Και μετά, όταν θα δικαζόταν για φόνο, επειδή ακόμα και μια βασίλισσα μπορούσε να δικαστεί στο Σου Χαν, θα κατέθεταν εναντίον της.

Όταν έφτασαν στα διαμερίσματα της βασίλισσας, η Μάκι πέρασε κάτω από μια επίχρυση αφίδα και μπήκε σε ένα δωμάτιο υποδοχής φτιαγμένο από ανοιχτόχρωμο πράσινο μάρμαρο. Έγνεψε στις υπηρέτριες που περίμεναν να φύγουν και στράφηκε προς τις Τάβγκαραντ.

«Μη μας ενοχλήσετε», διέταξε.

Ο Γέργουεϊ την ακολούθησε καθώς διέσχιζε το καθιστικό και την αίθουσα της μουσικής, έως ότου έφτασαν στο μεγάλο σαλόνι όπου κάποτε η Μάκι καθόταν στο γόνατο της μητέρας της, ακούγοντας ιστορίες από τις πρώτες βασίλισσες Ταμπάν – πολεμίστριες που, με τη συνοδεία των εξημερωμένων γερακιών τους, είχαν κατέβει από τα πιο ψηλά βουνά των Σικουρζόι για να κυβερνήσουν το Σου. *Ταμπάν γένοκ-γιου*, ονομάζονταν. Η καταγίδα που έμεινε.

Το παλάτι είχε χτιστεί από εκείνες τις βασίλισσες και εξακολουθούσε να αποτελεί ένα θαύμα μηχανικής και ομορφιάς. Ανήκε στη δυναστεία των Ταμπάν. Ανήκε στον λαό. Και γι' αυτή τη σύντομη στιγμή –μερικά μόλις μετρημένα βήματα στην πορεία της γραμμής διακυβέρνησης των Ταμπάν– ανήκε στη Μάκι. Ένωσε το ηθικό της να ανυψώνεται καθώς μπήκαν στην Αυλή της Χρυσής Φτερούγας. Ήταν μια αίθουσα με χρυσαφένιο φως και τρεχούμενο νερό, με τις λεπτές επαναλαμβανόμενες καμάρες της βεράντας να πλαισιώνουν τους περιποιημένους θάμνους και τα κελαρυστά σιντριβάνια των βασιλικών κήπων από κάτω, και πιο πέρα, τους οπωρώνες με τις δαμασκηνιές του Άχμρατ Τζεν, με τα δέντρα να στέκονται σε σειρές, σαν ένα σύνταγμα από στρατιώτες. Ήταν χειμώνας στη Ράβκα, όμως εδώ, στο Σου Χαν, σε αυτή την ευλογημένη γη, ο ήλιος έλαμπε ακόμα ζεστός.

Η Μάκι βγήκε έξω στη βεράντα. Αυτό ήταν ένα από τα λίγα μέρη όπου ένιωθε ασφάλεια να μιλήσει, μακριά από τα αδιά-

κριτα μάτια και τα περίεργα αυτιά υπηρετών και κατασκόπων. Πάνω σε ένα πράσινο γυάλινο τραπέζι υπήρχαν κανάτες με κρασί και νερό και μια πιατέλα με ώριμα σύκα. Στον κήπο από κάτω, είδε την ανιψιά της Ακένι να παίζει με ένα από τα αγόρια του κηπουρού. Αν η Μάκι δε συλλάμβανε κόρες με κάποιον από τους συζύγους της, είχε αποφασίσει ότι η Ακένι θα κληρονομούσε κάποτε το στέμμα. Δεν ήταν η μεγαλύτερη από τα κορίτσια Ταμπάν, αλλά ακόμα και στα οχτώ της χρόνια ήταν προφανές ότι ήταν η πιο έξυπνη. Αναπάντεχο, εφόσον η μητέρα της είχε το βάθος ενός πιάτου.

«Θεία Μάκι!» φώναξε η Ακένι από κάτω. «Βρήκαμε μια φωλιά πουλιού!»

Ο γιος του κηπουρού δε μιλούσε ούτε κοιτούσε τη βασίλισσα, παρά μόνο στεκόταν αμίλητος δίπλα στη σύντροφό του στο παιχνίδι, με τα μάτια του καρφωμένα στα παλιωμένα του σανδάλια.

«Δεν πρέπει να αγγίζετε τα αυγά», τους φώναξε η Μάκι. «Κοιτάζετε αλλά μην αγγίζετε».

«Δε θα τα αγγίξω. Θέλεις λουλούδια;»

«Φέρε μου ένα κίτρινο δαμάσκηνο».

«Μα είναι ξινά!»

«Φέρε μου ένα και θα σου πω μια ιστορία». Παρακολούθησε τα παιδιά να τρέχουν προς τον νότιο τοίχο του κήπου. Τα φρούτα βρίσκονταν ψηλά στα δέντρα και θα απαιτούνταν χρόνος και εφευρετικότητα για να τα φτάσουν.

«Είναι καλό παιδί», είπε ο Γέργουεϊ από την κάμαρα πίσω της. «Ίσως υπερβολικά πειθήνια για να γίνει καλή βασίλισσα».

Η Μάκι τον αγνόησε.

«Η Πριγκίπισσα Έρι είναι ζωντανή», είπε.

Άρπαξε την κανάτα και την πέταξε στις πέτρες του πλακόστρωτου από κάτω.

Έσκισε τις κουρτίνες από τα παράθυρα και τις έκανε κομμάτια με τα νύχια της.

Έθαψε το πρόσωπό της μέσα στα μεταξωτά μαξιλάρια και ούρλιαξε.

Δεν έκανε τίποτα από όλα αυτά.

Αντί γι' αυτό, πέταξε την πρόσκληση πάνω στο τραπέζι και έβγαλε το βαρύ στέμμα από το κεφάλι της. Ήταν από καθαρή πλατίνα, φορτωμένο με σμαράγδια, και πάντα έκανε τον λαιμό της να πονάει. Το τοποθέτησε δίπλα στα σύκα και γέμισε ένα ποτήρι κρασί. Κανονικά θα φρόντιζαν οι υπηρέτες αυτές τις ανάγκες, αλλά δεν τους ήθελε κοντά της τώρα.

Ο Γέργουεϊ γλίστρησε έξω στο μπαλκόνι και έβαλε ένα ποτήρι κρασί χωρίς να ρωτήσει.

«Κανονικά η αδελφή σας δε θα έπρεπε να είναι ζωντανή».

Η Πριγκίπισσα Έρι Κιρ Ταμπάν, αγαπημένη του λαού, πολύτιμη – για λόγους τους οποίους η Μάκι δεν μπόρεσε να καταλάβει ποτέ. Δεν ήταν σοφή ή όμορφη ή ενδιαφέρουσα. Το μόνο που έκανε ήταν να χαμογελάει ντροπαλά και να παίζει κατούρ. Και ωστόσο τη λάτρευαν.

Κανονικά, η Έρι θα έπρεπε να είναι νεκρή. Τι είχε πάει στραβά; Η Μάκι είχε καταστρώσει τα σχέδιά της προσεκτικά. Θα έπρεπε να είχαν καταλήξει στον θάνατο τόσο του Βασιλιά Νικολάι όσο και της Πριγκίπισσας Έρι – ενώ για τις δολοφονίες τους θα κατηγορούνταν η Φγέρντα. Με την πρόφαση της εκδίκησης για τη δολοφονία της αγαπημένης της αδελφής, εκείνη θα εισέβαλε σε μια χώρα χωρίς βασιλιά και πηδάλιο, θα έπαιρνε τους Γκρίσα για το πρόγραμμα των *κεργκούντ* και θα χρησιμοποιούσε τη Ράβκα ως μια βάση για να διεξαγάγει πόλεμο με τους Φγερντανούς.

Είχε διαλέξει την πράκτορά της καλά: η Μάγιου Κιρ Κάατ ήταν μέλος των Τάβγκαραντ της Πριγκίπισσας Έρι. Ήταν μια νεαρή, ταλαντούχα πολεμίστρια και ξιφομάχος και, πάνω από όλα, ήταν ευάλωτη. Ο δίδυμος αδελφός της είχε εξαφανιστεί από τη στρατιωτική του μονάδα και είχαν πει στην οικογένειά του ότι ο νεαρός άντρας είχε σκοτωθεί στο καθήκον. Όμως η Μάγιου είχε μαντέψει την αλήθεια: Είχε επιλεγεί για να γίνει ένας από τους *κεργκούντ* και είχε εισαχθεί στο πρόγραμμα Σιδερένια Καρδιά, που θα τον έκανε πιο δυνατό και πιο θανάσιμο, και όχι απολύτως ανθρώπινο. Η Μάγιου είχε ικετεύσει να τον απελευθερώσουν πριν λάβει χώρα η μετατροπή του και να υπηρετήσει ξανά ως κανονικός στρατιώτης.

Η Βασίλισσα Μάκι γνώριζε ότι η διαδικασία για να γίνει κάποιος *κεργκούντ* –κατά την οποία έπρεπε να εκχύσουν ασφάλι των Γκρίσα στα κόκαλά του ή να εμφυτεύσουν μεταλλικές φτερούγες στην πλάτη του– ήταν επίπονη. Όμως υπήρχαν φήμες ότι η διαδικασία έκανε και κάτι άλλο, ότι οι στρατιώτες που συμμετείχαν στο πρόγραμμα έβγαιναν αλλαγμένοι με τρομερούς τρόπους, ότι οι *κεργκούντ* έχαναν ένα θεμελιώδες κομμάτι του εαυτού τους κατά τη διάρκεια της αλλαγής, λες και ο πόνος κατέστρεφε ένα μέρος από αυτό που τους καθιστούσε ανθρώπους. Και, φυσικά, η Μάγιου Κιρ Κάατ δεν το ήθελε αυτό για τον αδελφό της. Ήταν δίδυμοι, *κέμπεν*. Δεν υπήρχε πιο στενός δεσμός από αυτόν. Η Μάγιου θα θυσιάζε την ίδια της τη ζωή και τη ζωή ενός βασιλιά για να τον σώσει.

Η Βασίλισσα Μάκι άφησε το κρασί της και γέμισε ένα ποτήρι νερό. Χρειαζόταν καθαρό κεφάλι γι' αυτό που θα ερχόταν. Η παραμάνα της της είχε πει κάποτε ότι κανονικά θα ήταν δίδυμη, ότι ο αδελφός της είχε γεννηθεί νεκρός. «Έφαγες τη δύναμή του», της είχε ψιθυρίσει και, από τότε ακόμα, η Μάκι ήξερε ότι κάποια μέρα θα γινόταν βασίλισσα. Τι θα είχε συμβεί αν ο αδελφός της είχε ζήσει; Ποια θα ήταν η Μάκι;

Δεν είχε σημασία τώρα.

Ο βασιλιάς της Ράβκα ήταν ακόμα ολοζώντανος.

Το ίδιο και η αδελφή της.

Αυτό ήταν άσχημο. Όμως η Βασίλισσα Μάκι δεν μπορούσε να είναι σίγουρη πόσο άσχημο. Γνώριζε ο Νικολάι Λαντσόφ για τη σκευωρία εναντίον του; Μήπως η Μάγιου είχε χάσει το θάρρος της και είχε αποκαλύψει στην Πριγκίπισσα Έρι το αληθινό σχέδιο; Όχι. Δεν μπορεί. Αρνιόταν να το πιστέψει. Ο δεσμός των *κέμπεν* ήταν πάρα πολύ ισχυρός για κάτι τέτοιο.

«Αυτή η πρόσκληση μοιάζει με παγίδα», είπε.

«Οι περισσότεροι γάμοι είναι.»

«Δεν έχω όρεξη για τις εξυπνάδες σου, Γέργουεϊ. Αν ο Βασιλιάς Νικολάι γνωρίζει...»

«Τι μπορεί να αποδείξει ο βασιλιάς;»

«Ίσως η Έρι να έχει πολλά να πει. Εξαρτάται από το τι ξέρει.»

«Η αδελφή σας είναι ευγενική ψυχή. Δε θα πίστευε ποτέ ότι είστε ικανή για μια τέτοια πλεκτάνη και σίγουρα δε θα μιλούσε ποτέ εναντίον σας».

Η Μάκι χτύπησε δυνατά την πρόσκληση.

«Τότε εξήγησέ το αυτό!»

«Ίσως να ερωτεύτηκε. Μαθαίνω ότι ο βασιλιάς είναι πολύ γοητευτικός».

«Μην είσαι παράλογος».

Η Πριγκίπισσα Έρι είχε πάρει τη θέση της Μάγιου στις Τάβγκαραντ. Η Μάγιου είχε μεταμφιεστεί σε Πριγκίπισσα Έρι. Η αποστολή της Μάγιου ήταν να πλησιάσει τον Βασιλιά Νικολάι, να τον δολοφονήσει και μετά να αυτοκτονήσει. Και από όσο ήξερε η Πριγκίπισσα Έρι, όλα θα τελείωναν εκεί. Όμως, στην εισβολή που θα ακολουθούσε, θα χάνονταν ζωές, και οι Τάβγκαραντ είχαν εντολές να βεβαιωθούν ότι η Έρι θα ήταν ανάμεσα στις απώλειες. Τους είχε ανατεθεί να υπηρετούν την Έρι, ωστόσο ακολουθούσαν μόνο τις εντολές της βασίλισσας. Οι υπουργοί της Μάκι δε θα μάθαιναν ποτέ το σχέδιο που είχε καταστρώσει. Επομένως, τι είχε πάει στραβά;

«Πρέπει να παρευρεθείτε σε αυτόν τον γάμο», άρχισε το κήρυγμα ο Γέργουεϊ. «Αυτό θα περιμένουν όλοι οι υπουργοί σας. Αυτή είναι η πραγματοποίηση των σχεδίων τους για ειρήνη. Πιστεύουν ότι θα πρέπει να είστε ενθουσιασμένη».

«Δεν έδειχνα αρκετά ενθουσιασμένη κατά τη γνώμη σου;»

«Ήσασταν όπως είστε πάντα, μια τέλεια βασίλισσα. Μόνο εγώ είδα τα σημάδια».

«Εκείνοι που βλέπουν πολλά καταλήγουν να χάσουν τα μάτια τους».

«Και οι βασίλισσες που δε δείχνουν πολλή εμπιστοσύνη καταλήγουν να χάσουν τον θρόνο τους».

Το κεφάλι της Μάκι γύρισε απότομα.

«Τι εννοείς με αυτό;»

Μόνο ο Γέργουεϊ γνώριζε την αλήθεια – και όχι μόνο τις λεπτομέρειες του σχεδίου της να δολοφονήσει τον Ραβκανό βασιλιά και την ίδια της την αδελφή. Είχε υπηρετήσει ως προσω-

πικός γιατρός της μητέρας της και της γιαγιάς της. Ήταν μάρτυρας στο νεκροκρέβατο της μητέρας της όταν η Βασίλισσα Κέγιεν Κιρ Ταμπάν, η Ουρανογέννητη, είχε επιλέξει την Έρι ως διάδοχό της και όχι τη Μάκι. Μια Ταμπάν βασίλισσα είχε δικαίωμα να επιλέξει τη διάδοχό της, αλλά ήταν σχεδόν πάντα η μεγαλύτερη κόρη. Έτσι συνέβαινε για εκατοντάδες χρόνια. Ήταν πεπρωμένο της Μάκι να γίνει βασίλισσα. Είχε γεννηθεί γι' αυτό, είχε μεγαλώσει γι' αυτό. Ήταν εξίσου δυνατή με ένα μέλος των Τάβγκαραντ, ικανή ιππέας, ευφυής στη στρατηγική, ύπουλη σαν αράχνη. Κι όμως, η μητέρα της είχε επιλέξει την Έρι. Την πράα, γλυκιά, αξιαγάπητη Έρι, την οποία ο λαός λάτρευε.

«Υποσχέσου μου», είχε πει η μητέρα της. «Υποσχέσου μου ότι θα σεβαστείς τις επιθυμίες μου. Ορκίσου το στους Έξι Στρατιώτες».

«Το υπόσχομαι», είχε ψιθυρίσει η Μάκι.

Ο Γέροντες τα είχε ακούσει όλα. Ήταν ο πιο παλιός σύμβουλος της μητέρας της, τόσο παλιός, ώστε η Μάκι δεν είχε ιδέα πόσα χρόνια υπήρχε σε αυτή τη γη. Έδειχνε να μη γεράνει. Τον είχε κοιτάξει, είχε κοιτάξει τα υγρά του μάτια στο ρυτιδιασμένο του πρόσωπο, και αναρωτήθηκε αν είχε πει στη μητέρα της για τη δουλειά που έκαναν μαζί, τα μυστικά πειράματα, τη γέννηση του προγράμματος των *κεργκούντ*. Όλα αυτά θα σταματούσαν, αν ανέβαινε η Έρι στον θρόνο.

«Όμως η Έρι δε θέλει να κυβερνήσει...» είχε πει η Μάκι.

«Μόνο επειδή πιστεύε πάντα ότι θα κυβερνούσες εσύ».

Η Μάκι είχε πάρει το χέρι της μητέρας της στο δικό της.

«Θα έπρεπε να κυβερνήσω όμως. Έχω μελετήσει. Έχω εκπαιδευτεί».

«Και ωστόσο κανένα μάθημα δε σου δίδαξε ποτέ καλοσύνη. Κανένας δάσκαλος δε σου δίδαξε ποτέ το έλεος. Η καρδιά σου πεινάει για πόλεμο και δεν ξέρω γιατί».

«Είναι η καρδιά του γερακιού», είχε πει η Μάκι περήφανα. «Η καρδιά του Χαν».

«Είναι η βούληση του γερακιού. Αυτό είναι κάτι διαφορετικό».

Ορκίσου μου ότι θα το κάνεις. Είσαι μια Ταμπάν. Θέλουμε αυτό που χρειάζεται η χώρα, και αυτό το έθνος χρειάζεται την Έρι».

Η Μάκι δεν έκλαψε ούτε διαφώνησε· απλώς ορκίστηκε.

Μετά η μητέρα της πήρε την τελευταία της ανάσα. Η Μάκι είπε τις προσευχές της στους Έξι Στρατιώτες, άναψε κεριά για τις νεκρές Ταμπάν βασίλισσες. Έστρωσε τα μαλλιά της και πέρασε τα χέρια της πάνω από το μετάξι του χιτώνα της. Σύντομα θα έπρεπε να φορέσει μπλε, το χρώμα του πένθους. Και είχε να πενήθσει για πολλά – την απώλεια της μητέρας της, την απώλεια του στέμματός της.

«Θα το πεις εσύ στην Έρι ή εγώ;» είχε ρωτήσει τον Γέργουεϊ.

«Να της πω ποιο πράγμα;»

«Η μητέρα μου...»

«Δεν άκουσα τίποτα. Χαίρομαι που έφυγε γαλήνια».

Έτσι είχε διαμορφωθεί η συμφωνία τους πάνω από το παγωμένο πτώμα της μητέρα της. Και έτσι είχε γεννηθεί μια βασίλισσα.

Τώρα η Μάκι ακούμπησε τα χέρια της στο μπαλκόνι και εισέπνευσε τα αρώματα του κήπου – γιασεμί, γλυκιές πορτοκαλιές. Άκουσε το γέλιο της ανιψιάς της και του γιου του κηπουρού. Όταν πήρε το στέμμα της αδελφής της, δεν είχε συνειδητοποιήσει πόσα λίγα θα έλυνε αυτό, ότι θα ανταγωνιζόταν για πάντα με την καλόκαρδη, αδαή Έρι. Μόνο ένα πράγμα θα έβαζε τέλος σε αυτό το βασανιστήριο.

«Θα δω την αδελφή μου να παντρεύεται. Πρώτα όμως πρέπει να στείλω ένα μήνυμα».

Ο Γέργουεϊ ήρθε πιο κοντά.

«Με ποιον σκοπό; Ξέρετε ότι οι υπουργοί σας θα διαβάσουν το σημείωμα, ακόμα κι αν είναι σφραγισμένο».

«Δεν είμαι ανόητη».

«Μπορεί κάποιος να κάνει μια ανοησία χωρίς να είναι ανόητος. Αν...»

Η φράση του Γέργουεϊ διακόπηκε χωρίς προειδοποίηση.

«Τι είναι;» ρώτησε η Μάκι ακολουθώντας το βλέμμα του.

Μια σκιά κινούνταν πάνω από τις δαμασκηνιές πέρα από τα

τείχη του παλατιού. Η Μάκι σήκωσε το βλέμμα της ψηλά, περιμένοντας να δει ένα αερόπλοιο, όμως οι ουρανοί ήταν άδειοι. Η σκιά συνέχισε να μεγαλώνει, να απλώνεται σαν λεκές και να έρχεται με ταχύτητα προς το μέρος τους. Τα δέντρα που άγγιζε έπεφταν στο έδαφος, τα κλαδιά τους μαύριζαν και μετά εξαφανίζονταν, αφήνοντας πίσω τους μόνο γκριζα γη και μια στήλη καπνού.

«Τι είναι αυτό;» είπε ο Γέργουεϊ με κομμένη την ανάσα.

«Ακένι!» ούρλιαξε η βασίλισσα. «Ακένι, κατέβα από το δέτρο! Φύγε από εκεί αμέσως τώρα!»

«Μαζεύω δαμάσκηνα!» φώναξε το κορίτσι, γελώντας.

«Είπα αμέσως τώρα!»

Η Ακένι δεν μπορούσε να δει πέρα από τα τείχη, αυτή τη μαύρη παλίρροια του θανάτου που ερχόταν χωρίς προειδοποίηση.

«Φρουροί!» φώναξε η βασίλισσα. «Βοηθήστε την!»

Όμως ήταν πολύ αργά. Η σκιά γλίστρησε πάνω από το τείχος του παλατιού, μαυρίζοντας τα χρυσαφένια τούβλα και σκεπάζοντας τη δαμασκηλιά. Ήταν λες και ένα σκούρο πέπλο σκέπασε την Ακένι και τον γιο του κηπουρού, καλύπτοντας το γέλιο τους.

«Όχι!» φώναξε η Μάκι.

«Βασίλισσά μου», είπε πανικόβλητος ο Γέργουεϊ. «Πρέπει να φύγετε».

Όμως η καταστροφή είχε σταματήσει, ακριβώς στην άκρη του σιντριβανιού, ξεκάθαρα σαν το σημάδι μιας παλίρροιας πάνω στην άμμο. Όλα όσα είχε αγγίξει ήταν γκριζα και καμένα. Όλα όσα βρισκόνταν έξω από την καταστροφή ήταν πράσινα και γεμάτα ζωή.

«Ακένι», ψιθύρισε η βασίλισσα με έναν λυγμό.

Μόνο ο άνεμος απάντησε, που ήρθε από τον οπωρώνα, διαλύοντας τα τελευταία, αχνά πλοκάμια της σκιάς. Δεν είχε απομείνει τίποτα πέρα από τη γλυκιά μυρωδιά των λουλουδιών, χαρούμενα και ανίδια, με τα πρόσωπά τους στραμμένα προς τον ήλιο.

GRISHAVERSE

Καθώς ο στρατός της Φγέρντα ετοιμάζεται να εισβάλλει, ο βασιλιάς Νικολάι Λαντσόφ επιστρατεύει κάθε ίχνος από την εφευρετικότητα και τη γοητεία του –όπως και το τέρας μέσα του– για να κερδίσει τη μάχη. Μια σκοτεινή απειλή, όμως, караδοκει...

Η στρατηγός Ζόγια Ναζιαλένσκι έχει χάσει πάρα πολλά στον πόλεμο. Είδε τον μέντορά της να πεθαίνει και τον χειρότερο εχθρό της να ανασταίνεται, και αρνείται να θάψει κι άλλον φίλο. Τώρα το καθήκον απαιτεί να αποδεχτεί τις δυνάμεις της και να γίνει το όπλο που χρειάζεται η πατρίδα της. Όποιο κι αν είναι το κόστος...

Σε μια μυστική αποστολή, η κατάσκοπος Νίνα Ζένικ ρισκάρει να την ανακαλύψουν και να τη σκοτώσουν. Η επιθυμία της για εκδίκηση, ωστόσο, κινδυνεύει να στερήσει από τη χώρα της την ευκαιρία να κερδίσει την ελευθερία της, αλλά και από την ίδια την ευκαιρία να θεραπεύσει την πληγωμένη της καρδιά...

ΒΑΣΙΛΙΑΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΣ.

Μαζί πρέπει να βρουν έναν τρόπο να σφρηλατήσουν ένα μέλλον στο σκοτάδι. Ή να δουν ένα έθνος να καταρρέει.

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ
psychogios.gr

